

Návraty k oslavám 650 let města

Své místo na oslavách měli představitelé města i ministerstva

Pokračování příště

Pátek 15. října 2004

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	loučení Sloupnice	malý sál
13:00	loučení Desná	malý sál
13:30	Beseda Jan Čenský	velký sál
14:00	příjezd Rokytnice nad Jizerou	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Rokytnice nad Jizerou	městský úřad
15:00	vítání Rokytnice nad Jizerou	před divadlem
16:00	Treperendy	velký sál
16:30		
17:00	Třebechovice pod Orebem	
17:30		
19:30	Treperendy	velký sál
20:00		
20:30	Třebechovice pod Orebem	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 8 Kč.

Právě čtete

číslo 7.

VĚTRNÍK

Ročník XXXV.

Čtvrtek 14. října 2004

Dnes

kdy	co	kde
8:30	Král k sežrání	velký sál
9:00		
	Sloupnice	
9:00	seminář	malý sál
10:30	Král k sežrání	velký sál
11:00		
11:30	Sloupnice	
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Třebechovice pod Orebem	
13:30	loučení Hvozdná	malý sál
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Třebechovice pod Orebem	městský úřad
15:00	vítání Třebechovice pod Orebem	před divadlem
15:30	závod o záchranu divadla	před divadlem
17:00	Valná hromada Vobskočák	malý sál
19:30	Černý pátek	velký sál
20:00		
20:30	Desná	
21:00		
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Gabriela Preissová
Gazdina roba

Dušan Sitek se ve své další inscenaci s Kroužkem divadelních ochotníků Hvozdná rozhodl pro ambiciózní režijní projekt, jenž osobitou interpretací směřuje k výraznému tvarování. Vše začíná úpravou textu. Sitek ráznými škrty odstraňuje všechny vedlejší motivy, podrobnější žánrovou realistic-kou drobnokresbu a také mnohé psychologické motivace jednání postav. Soustřeďuje se pouze na základní fakta příběhu Evy a takto odhaluje některé překvapivé rysy

jež pramení z náboženského a majetkového rozdělení vesnice. Jde neúprosně a cílevědomě ve jménu této vzpoury až k jakémusi vysoce individualistickému, ne-li egoistickému

kému vyjádření své vůle, dokonce se stává touto svou povahovou vlastností až nepříjemnou. Teprve v druhé části nastupuje zřetelně a silněji další motivace jejího jednání a vystupují do popředí některé povahové rysy, jež ukazují její tragické postavení, z něhož nemůže uniknout jinak než sebevraždou.

Alena Balajková hraje Evu v maximálním nasazení, ve všech situacích vášnivě, vypjatě, s naléhavou až agresivní prudkostí, s níž prosazuje své chtění. S Mánkem Mešjaným Jana Balajky vytvářejí dvojici, která je od počátku doslova posedlá svou vášnivou láskou, jež má až osudové rysy, aby se posléze Eva v tomto vztahu ukázala silnější a nepodlehla žádnému tlaku. A konečně Samko Jagoš Pavla Gabrhelíka doplňuje tento nešťastný trojúhelník veskrze sympatickým, klidným, mírným a uváženým jednáním, které ovšem v té smršti, jíž vyvolá vztah mezi Mánkem a Evou, nemůže obstát.

Inscenace vytváří složitou strukturu, kde významová výstavba vzniká i díky dalším výrazovým prostředkům. Scéna dvěma bílými stěnami nerealizuje reálný prostor, ale prostor dramatický, jehož smysl je nepochybně v tom, že jsou v něm uzavřeny všechny postavy, nemohou z něho uniknout a musejí dohrát své drama až do trpkého

Partneři XXXV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP
S.F.O.

Die Garten - Galerie

CHANO
PŘÍKRY

EPRONA

R Sager

Gorten Švýcarsko

EMBA[®]
SOLID BOARD & BOXES

AD
servis

Penzion BARUNKA

ŽELEZÁŘSTVÍ
domácí potřeby - elektro

REKOS

COMPUTER SHOP

CS23

BOLIJA

GEOS

KONICA MINOLTA

Gema
TUMOV

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

tt
Semily

Ciba

ROKA
S.F.O.

HYBLER
HYDROFIL FILM STICK
SINCE 1974

Pozor, závod!!

Občanské sdružení Větrov, Divadelní spolek Krakonoš, Spolek Techniků Divadla Krakonoš, Sbor dobrovolných hasičů, vydavatelství přehlídkového deníku Větrník a činní ochotníci ve Vysokém nad Jizerou vám přinášejí:

Veřejný závod dvojic až skupin v běhu o překot

ZACHRAŇTE DIVADLO

Čas: Ve čtvrtek, po vítání DS Třebechovice pod Orebem

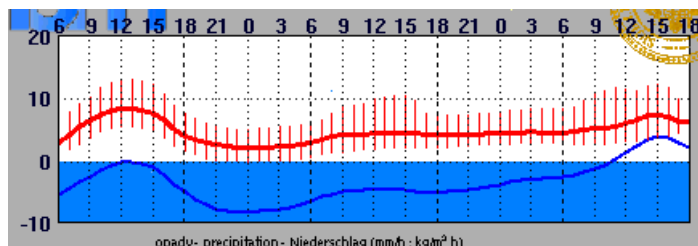
Místo: Před divadlem – cesta – před hasičnou

Trat': Divadlo – hasičská zbrojnice - divadlo

Pravidla závodu:

Každý závodník závodí na vlastní dech. Start je v prostředí schodiště divadla Krakonoš, běží se v předpisové výstroji přes překážky pro výzbroj a zpět. Start je intervalový. Časově nejrychlejší vyhrává. Rozhoduje čas posledního člena družstva. Doping tolerován. Zápisné symbolické, minimálně však 5,- Kč. Uzávěrka prezentace v 15:00 hodin

Předpověď počasí na čtvrtek:

A je to tady. Dnes už bude drobně mrholit, zataženo až po zem, jižní vítr přinese trochu tepla a stejně nejlíp bude u skleničky.

konce. Ostatně – celá inscenace se vyznačuje tím, že stejně jako začíná, tak také končí. Na počátku se ozve píseň, která mluví o tom, že toužíme prožít naplno a podle svých přání a snů své životy, ale ta-

to snaha je marná. Tato píseň se ozve i na konci. Je to totéž téma, které obsahuje příběh Evy, jenže tentokrát je vyslovuje hud-

ba. A to nejenom v této písni, ale v celé inscenaci. Má funkci dramatickou, leckdy sděluje motivace, které z textu zmizely a divák je má vědět. A stejně tak má funkci symbolickou, kdy chce vyjádřit smysl, jenž přesahuje konkrétní rovinu dění na jevišti. Toto úsilí o symboliku se projevuje i jinde. Například postava holčičky je jakýmsi zvláštním imaginativním symbolem, který velmi často mění svůj význam, abychom posléze na konci zjistili, že vábí Evu k jejímu osudnému skoku do Dunaje. Že je tedy smrtí.

Bylo by asi příliš odvážné tvrdit, že tato inscenace nemá své problémy, že se tu o ledacos nelze přít a že tu nejsou i některé nedostatky, které snižují sugestivitu a sdělnost jak jednotlivých výrazových prostředků tak celku. Ale v zásadě platí to, co bylo řečeno na počátku. Je to inscenace, která s velkou intenzitou a nezanedbatelnou mírou nápaditosti usiluje o to, aby dosáhla tvaru, který je schopen nově a jinak interpretovat klasický text.

Prof. Dr. Jan Císař, CSc.

Večer s Gazdinou robou

Začátek:

Proč jste si vybrali toto představení?

Jsem tu celý týden, chodím na všechna představení. Musím vidět všechno.

Přijeli jsme s tímto souborem. Určitě se jim to povede.

Jsmo z kurzu praktické režie. My to máme částečně povinný. Tohle představení se nám asi bude líbit, protože Gazdinu robu máme rádi, je to česká klasika. Hrozně se těšíme.

Máte raději tragédii, nebo ko-

medii?

Líbí se mi všechno, člověk se rád zasměje. Tohle jsem dlouho neviděla a sama jsem v tom kdysi hrála.

Když je pěkná tragédie, líbí se

mi pěkná tragédie, když je pěkná komedie, líbí se mi pěkná komedie.

Nám se víc líbí komedie, ale není důležité, jestli je to tragédie, nebo komedie, hlavně aby to bylo pěkně zahráný.

Radši komedie, tragédie je v životě dost.

Přestávka:

Co říkáte na dosavadní průběh hry?

Je to hezký, líbí se mi to.

Líbí se nám to. Tím dialektem mluví moc pěkně.

Perfektní. To je něco úžasnýho, co teď hrajou.

Ano, hrozně se nám to líbí.

Kdyby to bylo v moderní češtině, nebylo by to tak působivý.

Je to z oblasti, kde jsem žila. Mám k tomu blízko.

Velmi se mi líbí. Je to čistý, krásný,

pěkný, vlidný. Chyba je, že chvílema nerozumím textu, protože to nářečí mi chvíličkama utíká. Ale pokládáme si otázku, jestli hrát v nářečí ještě v dnešní době vyzní.

Je to zajímavým způsobem udě-

žeb a prostředků poskytnutých mimo finanční rozpočet. Tyto "neviditelné sponzorské dary" by zvedly hranici rozpočtu ještě asi o 250 tis. Kč. I každý hrající soubor je vlastně sponzorem, protože si soubory samy platí dopravu nebo stravování.

Doplňkovým příjmem ve výši 43 tis. Kč jsou tržby ze stánku a tržby za reklamu v brožuře, které zaplatí její vytisknutí.

Na pobyt a dopravu souborů je letos plánována částka 152 tis. Kč a představuje dvoudenní pobyt účastníků včetně vzdělávacího semináře a společenského večera.

Souhrnná položka „věcné náklady“ ve výši 85 tis. Kč v sobě skrývá pobyt poroty, lektorů, redaktorů Větrníku, fotografa, videokamermana, členů přípravného výboru a hostů.

Na odměnách bude vyplaceno 80 tis. Kč, které se rozdělí mezi 32 osob na základě dohod o provedení práce. Převážná část těchto prostředků je z příspěvků Ministerstva kultury České republiky, na vzdělávací část pro Občanské sdružení Větrov a Občanské sdružení Vobskočák.

Porota, lektoři a všichni nezbytní pořadatelé se sjíždějí z celé republiky, proto počítáme 30 tis. Kč na cestovné.

Na materiál, propagaci a doku-

mentaci připravujeme 100 tis. Kč. Z této kupky zaplatíme vydávání Větrníku, veškerou výzdobu, zhotovení fotografií, videozáznamů představení a okolního dění a materiál pro techniku. Jen na materiál pro Větrník potřebujeme 20 tis. Kč.

Příjemnou součástí festivalu jsou vítání souborů, společenské večery a závěrečný bál Sejkorák. Při nich vydáme 45 tis. Kč na hudební produkci.

Nemalou částku 12 tis. Kč je třeba věnovat na poplatky – autorské poplatky, poštovné a poplatky za vedení účtu.

Úroveň přehlídky je zatím velice dobrá, proto 15 tis. Kč věnujeme na nákup cen a upomínkových předmětů. U této položky je ale nutné podotknout, že většina cen je darována od sponzorů.

Zbývá poslední údaj – různé výdaje: sem patří náklady na nájemné a telefony v divadelní budově Krakonoš, praní ubrusů apod.

Letošní rozpočet je historicky nejvyšší, ale věřím tomu, že vše se nám podaří uhradit podle našich představ. Pak by nám zůstala spokojenost, která by nám dala sílu připravit další ročník. A zase bychom si mohli dopřát velkou kupu těšení

Ing. Marcela Škodová

Podzimní počítání

Tricet pět let znamená pro někoho polovinu života, pro jiné nemusí znamenat vůbec nic. Pro nás ve Vysokém letos „pětatřicítka“ určuje počet let naší přehlídky. Tricet pět ročníků již dává prostor k určitému hodnocení. Přitom

některé skutečnosti spočítat a zhodnotit lze, jiné se měří jen velmi těžko.

Nedokážu vyčíslit, jak nepřehledné množství hodin jsem strávila při „těšení se“ na přehlídku při její přípravě. Každá hodina posledních dní před přehlídkou měla jistě alespoň sto dvacet minut. A jak nedocentitelné jsou pak první pozdravy a přátelská objetí, k nedoplnění je každé milé setkání. Každá kasička je na ně malá!

Zároveň nelze vyčíslit hloubku bolesti smutku, když nám někdo z našich přátel navždy odešel. Druhá miska vah je již také dost plná hořkých slziček, protože mnozí mi chy-

bí dodnes.

Smyslem našeho snažení je naklonit pomyslnou misku vah tak, aby převážila touha po dobrém divadle a radost ze setkání. Aby se nám vše dařilo dobře uskutečnit, musíme proto pilně počítat a shánět peníze celý rok.

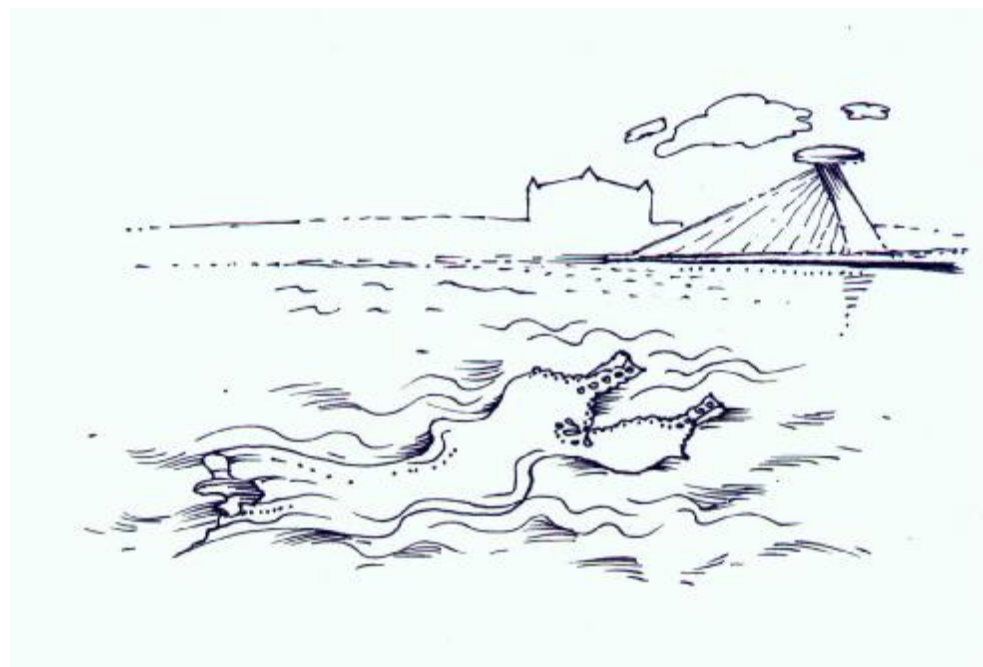

Letošní rozpočet poprvé přesáhne magickou hranici půl milionu korun, počítám es odhadem ve výši 535 tis. Kč. Zvedá se opět příjmová i výdajová stránka, a proto mi dovolu, abych vás s rozpočtem seznámila.

Od státních a samosprávních orgánů dostáváme dotace ve výši 200 tis. Kč. Jsou určeny převážně na vzdělávací část přehlídky.

Na vstupném počítáme s tržbou asi 175 tis. Kč, které budou sloužit převážně pobytu souborů.

Významnou položkou je příjem od sponzorů, ve finančním vyjádření představuje částku 122 tis. Kč. Slouží nám však také mnoho slu-

lané.

Mám ráda tyhle hry.

Konec:

Jak byste ohodnotili provedení hry?

Mně se její zpracování velice líbilo. Viděl jsem to už ve čtyřech podáních a tohle bylo velice pěkný. Byli tam trochu problémy v nástupch, ale pochválil bych zpěvy, kompozici, všechno perfektně udělaný.

Měli to pěkně udělaný.

Velice se mi to líbilo. Viděl jsem od nich Maryšu. Ten jejich folklór je fantastický. Pěkně využít scéna, perfektní herecké výkony. To představení bylo opravdu na vy-

soké úrovni.

Pochválil bych celé představení, bylo poetické. Je to taková klasika, na kterou člověk už chodí s opatrností. Ale mě to velmi potěšilo. Jediné, co bych vytknul, že mají špatnou mluvu, šumljou a není jim pořádně rozumět.

Vynikající, líbilo se mi to jako celek.

Šatna:

Jak se vám hrálo před vysokým publikem?

Dobře, akorát jsme byli nervózní, jako vždycky tady. Publikum bylo dobré. Poděkoval bych, že přišli, bylo to příjemný.

SaM

Představujeme Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná

S režisérem včerejší inscenace, panem Dušanem Sitkem, jsme mezi oběma představeními Gazdiny roby hovořili o novinkách v jeho domovském souboru Kroužku divadelních ochotníků Hvozdná. **Není to jednoduché, soubor je na Vysokém popáté a zdá se, že na sebe již všechno prozradil. Tak tedy znovu pro mne a ty, kteří už zapomněli:**

Proč Kroužek divadelních ochotníků?

Je to tradiční název souboru, který vznikl před 95 lety. Toto výročí v dubnu letošního roku oslavil právě premiérou Gazdiny roby. A je tu ještě jedna významná skutečnost. 23. října budeme otevírat rekonstruované divadlo ve Hvozdné. Soubor je vlastníkem budovy, kterou před 75 lety postavil a letos nákladem 3 mil. korun rekonstruoval. V tomto okamžiku je skutečnou ozdobou obce. Ochotníků proto, že je tento termín také tradiční a zdá se nám příhodnější jeho prapůvodní obsah – jsme totiž herci z ochoty. Jsme občanským sdružením, tedy pány svého osudu. A ještě zajímavost: autobusová zastávka

ve Hvozdné nově ponese název „U divadla“.

Vaše inscenace jsou známé. Viděl jsem loni Gerscheho Motýli ve vašem provedení a před časem na Hronově také Maryšu. K čemu máte blíž – ke klasice nebo k současné hře?

Jsme repertoárovým divadlem a střídáme různé žánry. Soubor působí na Valašsku a je velmi příhodné a také příznivé, využít valašského nářečí. Tak byla interpretována jak Maryša, tak Gazdina roba, přestože jsou původně z jiného jazykového prostředí. Začínáme připravovat Baladu pro banditu, kterou chceme rovněž „šoupnout“ do valaštiny. Mimo to, že si dobře vede soubor dospělých, pracujeme také s dětmi. S nimi připravujeme i živé obrazy – třeba živý betlém.

Co se ve vašem souboru přihodilo od loňska, kdy jsme spolu naposledy hovořili?

Manželé Balajkoví se rozešli. To je možná jediné nové. Ztratili k sobě vztah. Oba v inscenaci hrají mileneckou dvojici Evy krajčírky a Mánka Mešjaného. Naštěstí to v inscenaci není znát.

Ono by to totiž mohlo svádět k názoru – „to se vám to hraje, když ústřední dvojice jsou manželé“. A vlastně další události – narodila se dvě děvčátka v rodině Gabrhelíkových dcera Lenička a

náhodného diváka. Nevím, jak bych vám mohl pomoci s prodejem lístků na Gazdinu robu, hlavně na odpolední představení. Více než jeden autobus z Hvozdné nevypravíme, i když zájem by byl jistě velký. Je to divadlo, které by mohlo zaujmout mladého diváka a možná by stálo za to oslovit střední školy v okolí.

Jednak tam zazní písničky Vlasty Rédla a nejlepší cimbálistky Zuzany Lapčíkové. Možná mnoho z lidí vidělo Maryšu nebo Motýly, kde hlavní role ztvárnili Alena a Honza Balajkoví, kteří si odváželi ceny za herecké výkony.

Chápu, že Gazdina roba je drama, ale věřím, že si při našem představení lidé nejen zapláčou, ale že na jejich tvářích vyloudíme i úsměv.

Moc se na Krakonošův divadelní podzim těšíme, již nyní se nemůžeme dočkat setkání s vámi všemi - i když já ještě nemám na 100% zajištěno, že se do vašeho krásného divadla podívám. Mám v Městském divadle ve Zlíně generálový týden na Naše furianty a režisér mi dělá dost velké problémy, aby mě mohl uvolnit. Přesto věřím, že vše špatné se v dobré obrátí a já vám budu moci stisknout ruku.

Slivovice je už nachystaná a já udělám všechno pro to, abych tam mohl být spolu s hvozdenskými ochotníky.

Těším se na vás na všechny a snad to zapijem.

Zdravím a přeji nejen hezký den, ale celou národní přehlídku.

Ať je nám Krakonoš nakloněný!

Zdravím všechny!

Dušan Sitek

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná

PS: podařilo se a přijel.

Přemýšlíte kdo je na fotografii?

Je to poslanec.

Přemýšlíte, proč je ve Větrníku?

*Pokud chcete znát odpověď,
nezapomeňte se dostavit
na valnou hromadu Vobskočáku.*

Naše listárna

Pozdrav z Desné

Poděkování všem organizátorům národní přehlídky za vytvoření fantastické atmosféry během přehlídky, za poskytování služeb a přátelské poklábosení si třeba i s neznámými lidmi. Cítím se tu jako mezi starými přáteli, i když jsem tu poprvé.

Děkuji, Lenka z Desné.

Pozdrav z Hronova

Milí divadelní přátelé, vážení členové přípravného výboru! Srdečně Vás zdravím z Hronova a chci za své kolegy i sama za sebe ještě jednou poděkovat za velmi milé přijetí u Vás ve Vysokém. Přejí všem, ať přehlídka dospěje zdárně do svého konce a ať se Vám vše podaří, jak si představujete - ke spokojenosti herců, návštěvníků i Vás samotných. Bylo u Vás krásně, škoda jen, že příjemné chvíle vždy tak rychle utečou.

Z Jiráskova Hronova zdraví Hana Nedvědová, starostka města alias BLAŇDA.

PS: Dojeli jsme dobře, snídala jsem čaj z Vašeho hrníčku. Vzpomínám.

Pozdrav z Ameriky

V a z e n i a m i l i ,
tak jsem si po sobe precetla text uveřejneny ve Vetrniku a zjistila jsem ke sve hruze, ze i mistr tesar se obcas utne - v posledni vete mi vypadlo slovo \"preju\"! Holt korektury se maji delat hned a ne az dodatecne... Jinak pozdravuju Dan-du, se kterou jsem se octla ve stej-n e m c i s l e .
Drzim vam palce, at to zvladate v pohode - prehlidku, Vetrnik, pripadne hasicovnu, prinejmensim H a v l a t u . . .
Vsechny zdravi Mag

Pozdrav z Hvozdne

Milý Josefe a všichni, kdo připravujete XXXV. národní přehlídku.

Za pár okamžiků vám to vypukne a vy jste všichni již teď jistě unavení z náročné přípravy. Všechny soubory se nemůžou dočkat skvělého přijetí a vy se jistě "těšíte", až zase aspoň na rok odjedeme a necháme vás vydechnout.

Pravidelně sleduju prodej vstupenek na jednotlivá představení. Bylo mi jasné, že nejdříve se vyprodají komedie a ostatní žánry budou spoléhat na

v rodině Zelíkových dcera Alžběta. Ta byla pojmenována po královně Alžbětě z Noci na Karlštejně. V souboru hrají oba otcové. (Noc na Karlštejně měla 33 repríz a vidělo ji na 17 000 diváků). Takže přece jen novinky.

Co vás zaujalo na Gazdině robě? Jaké je vaše režijní poselství? Co jste chtěli nastudováním tohoto příběhu říci?

Říká se, že udělat tragedii je

mnohem lehčí než komedii. Festival ve Vysokém má za sebou jen komedie a před sebou také. Jen my jsme vybočili z řady a uvádíme tuto klasickou tragedii. Asi nás láká ta možnost převodu do valašského nářečí, nebo je to jakási nevysvětlitelná náklonnost k takové látce. Chtěl bych udělat i Její pastorkyňu, dokonce mám takovou ústní dohodu s Drahomírou Hofmannovou, herečkou Národního divadla

v Brně, která sama navrhla, že by si se souborem ráda zahrála Kostelníčku. A je tu Alena Balajková, jistě schopná představitelka hlavních rolí pro Maryšu, Gazdinu robu i Její pastorkyňu. Takový triptich ve valašském nářečí mne láká.

A k tomu poselství režie – nemám na počátku žádné poselství na mysli – chci vytvořit čisté představení, případně naschválý vědomě do představení vnesené, nesmí pou-

tat divákovu pozornost a odvádět ji stranou od příběhu.

V Plzni v Divadle J. K. Tyla se hraje Gazdina roba v režii, myslím, J. Pitinského. Neviděl jste náhodou tuto inscenaci? Hrají to tři hodiny, v tom se vašemu výkladu vůbec nepodobá.

Tu inscenaci jsem neviděl. Ani bych ji vidět nechtěl, člověk se pak obecně musí bránit tomu, aby z takových inscenací vědomě nebo i podvědomě nepřebíral některé momenty.

Co byste vzkázal čtenářům Větrníku nebo lidem obecně?

Ať lidi chodí do divadla, ať jsou lidi, kteří ho dělají, a snad ještě ať žije 36. ročník Krakonošova divadelního podzimu.

vy

cí Klubu režisérů SČDO seminář spokojen, že se sešlo 19 duší žíznicích po vzdělání. Jako zástupce SČDO se musel zúčastnit zasedání Festivalového výboru Jiráskova Hronova, které se uskutečnilo ve vile Větrov za účasti delegace MK ČR. Pokud jako člen vysoké poroty má úvodní hodnotící slovo, vždy navštěvuje odpolední i večerní soutěžní představení. Jeho specialitou je statistika, a tak po představení se z jeho materiálů dozvíme, kolik bylo potlesků na otevřené scéně, kolikrát se diváci zasmáli, kolikrát vypukl velký smích, jakou frekvenci

měl smích - například 60 vteřinovou. Rekord, pokud vím, drží inscenace souboru z Ořechova – 20 vteřin. Takže dvě představení a poté zasedání odborné poroty zpravidla do půlnoci. No, a pokud po tomto celodenním maratonu zbývá ještě několik sil, končí se na společenském večeru v hasičovně.

Obdivuji Dušanovu odvahu a výdrž a jeho vitalitu. Vždyť už má těch sedm křížků. Dušan patří k těm, kteří nepočítají čas věnovaný ochotnickému divadlu. Dušane, díky a vydrž.

Vlastimil Ondráček

Vobskočáci pozor!

Technik divadla Krakonoš při neplánované návštěvě Brna odhalil zajímavá fakta. V České republice se právě rozbíhá rozsáhlá kampaň, která nemá v historii obdoby. Tento technik, vystupující z bezpečnostních důvodů pouze pod jménem Aleš, v přestrojení pronikl až ke stolu policejní pracovnice a – řekněme – vypůjčil si některé dokumenty, jež tuto skutečnost potvrzují. Prezidenta Jaroslava Vondrušku jsme již varovali s předstihem. Nenechme se zatlačit do kouta! Nenechme se zastrašit! Neutíkejme před korupcí! Vystupme veřejně! Proto vyhlášíme, že jakékoli odhalení korupce v rámci Vobskočáku bude přísně potrestáno. Prozatím fyzickými tresty. Přátelé! S hrdě zvednutými hlavami a plnými ... vpřed!

Vobskočáci pozor!
Hromadné valení
respektive valné hromadění
se bude odehrávat
dnes od 17 hodin
na malém sále Krakonoše.
Nezapomeňte
na příspěvky –
finanční i do diskuse.

Den s Dušanem Zakopalem

Byl jsem požádán, abych napsal několik slov k Dušanovým sedmdesátinám. Představovat Dušana Zakopala široké ochotnické obci, to je nošení dříví do lesa. Místopředseda Svazu českých divadelních ochotníků, vedoucí Klubu režisérů SČDO, člen vysocké poroty Krakonošova divadelního podzimu, režisér, herec ... a dost. Mohl bych pokračovat, ale na osvěžení paměti to stačí. Souhrnně řečeno: Je už tak "profláknutej", že je velmi těžké vyhovět Milanovi

Strotzerovi, když za mnou na Vysockém přišel a požádal mě o tyto řádky. A tak využívám pauzy v celodenním shonu vysocké přehlídky a za zvuku překrásných písniček z libochovických Furiantů, písniček, které naplňují budovu divadla Krakonoš, píši tyto řádky. A tak mě napadlo: popiš jeden den Dušana Zakopala na vysocké přehlídce.

Dušan, jako úřadující předseda komise pro udělování „Zlatých odznaků J. K. Tyla“ musel stihnout nainstalovat výstavu držitelů tohoto ochotnického ocenění z roku 2003, takže jeho první cesta vedla do městského muzea. Následovala cesta na hřbitov, kde se pravidelně koná pietní vzpomínka na ty, za nimiž již natrvalo spadla opona vysockého jeviště. Protože je to nezištný kamarád, stačil s i j e š t ě z hodnotícího semináře vysockého souboru zajet vlastním autem na nádraží do Semil pro režiséra hodonínského souboru a lektora semináře Klubu režisérů SČDO Dušana Grombiříka. Po obědě zahajoval jako vedou-

Přípravy XXXV. Krakonošova divadelního podzimu si vyžádaly nemalé úsilí všech členů divadelního spolku Krakonoš ať už v sekci technické – různé úpravy vybavení nebo v kuchyňce – to aby nám všem zde chutnalo a měli jsme se kam uchýlit v případě nečasu.

Soubor bez tajemství

Oficiálně opustil včera přehlídku ve Vysokém Spolek divadelních ochotníků z Radnic. Se souborem se samozřejmě kromě zástupců přípravného výboru, občanského sdružení Větrov a divadla Krakonoš loučil také představitel SČDO. Shodou okolností je předseda posledně zmíněné organizace Jaroslav Vyčichlo taktéž režisérem souboru, a právě on měl mít jedno z posledních slov: “Tak tedy děkuji souboru z Radnic, že mě nezklamali, i když, přiznám se, nemají to se mnou lehké, protože jim toho moc neodpustím. Děkuji jim za práci, kterou odvedli, Ženitba měla premiéra před rokem, má za sebou nějaké reprízy a nějakým směrem se ubírá. Radniční jsou bezva parta lidí a já jsem s nimi rád. Proto jim za SČDO velmi děkuji za představení a účast.”

Součástí loučení je také jistá forma žalování na soubor ze strany hostesa. Bylo co na ně napráskat? Honza, označený za nejpřísnějšího hostesa, si dělal během pobytu poznámky a jeho proslov byl skutečně podrobný: „Příjezd a ubytování souboru proběhlo bezvadně, proto jsem si říkal, že nebude žádný problém. Ten nastal hned příští den, kdy mi hlavní ubytovatel přinesl obálku s dalšími stravenkami. V pondělí večer, tedy v den příjezdu, se byli

Radniční podívat, co je čeká při jejich společenském večeru v hasičně. Kolem půlnoci se zde objevil režisér Vyčichlo a sháněl svůj soubor, aby šel spát. Nakonec odešel sám. Druhý den jsem se bál, že Radniční nestihnou ani své představení. Stihli je nakonec obě a dobře. O společenském večeru jsem je konečně spočítal a vyšlo mi, že jich je o jednoho víc. Když jsem se začal starat o jeho stravování, dověděl jsem se - Neboj, on si něco koupí. Večírek fungoval skvěle, moc lidí sice nebylo, ale my jsme si vystačili. Tančili jsme, popíjeli jsme a někteří postupně odpaďovali. O půl páté zbyli už jen tři z Radnic a já. V tu chvíli jsem řekl, že jdu spát taky a naposled připomenul, že rozborový seminář je od 9.30 hodin. Druhý den jsem úzkostně sledoval, zda hodnocení herci dorazí. V 9.28 byl na malém sále pouze režisér. První členové souboru se objevili v 9.32, pak se troušili další, takže seminář začal déle,“ uzavřel své litanie Honza a nezapomněl se zmínit, že netuší, kam se mu v noci zatoulal jeden světenec ze souboru, neboť klíče od pokoje si v recepci, kam je dal pro dvojici dalších majících teprve dorazit, celou noc nevyzvedl. Tentokrát opravdu nezbylo snad nic, co by o souboru zůstalo utajeno. (jn)

ka, pak hosteska, dnes lektorka. Půlkulatinu Lenka Richterová, bez níž by dnes nebyly výlohy na náměstí, označení účastníků, výstavy v divadle, cedulky (které jsme tak dolovávali z milovaného pana Merce) a další potřebné písmomalířské a výtvarné počiny. K těm nejmladším kulatinám Honzy Pohanky, technika všech profesí v divadle a zvláště o přehlídce, uzavírám dnešní výčet. Samozřejmě, že je krátký, protože i mezi Krakonošáky jsou oslavenci (vid', Pepo Fučíku) a samotnými stálými návštěvníky (vid', Jirko Hlávko), ale tam mé síly nestačí.

Všem bych chtěla jedním dechem popřát to důležité zdravíčko, pak elán pro život, spokojenost v rodině, v práci, radost z divadla a spoustu nových dobrých nápadů, jak v divadle, tak o přehlídce, abychom byli lepší a lepší, až budeme nejlepší. Ať se vám daří, pak se bude dařit i přehlídce.

P.S. Krátce se vám, čtenáři Větrníku, omlouvám za příliš osobní tón, ale svazuje mě s jubilujícími nejen přehlídka. Tak tedy, prosím, o schovávavost.

Svatava Hejralová

předsedkyně
občanského sdružení Větrov

Zatracený čas

*Ráno je pošmourné,
dáme si frťana.
Bacila zaženem pěstí.
Přece si nedáme
chřipkou či prskáním
zkaziti vysocké štěstí.*

*V úterý v poledne
už se to zlomilo.
Z kopce se přehlídka valí..
Tož chutě do ruchu,
nic zmeškat nesmíme
my, všichni všeho tu znali.*

*Až večer v hasičně
dáme si bramborák,
a nebo z kuřete šnicl,
musíš to vyhopsat,
jinak bys nemoh spát.
Pak by ses raději picl.*

*Tak ráno za ránem,
frťan za frťanem
a k tomu divadla lžici.
Nic moc nenaležím.
Ať to tak neběží
hodinám, chce se mi říci.*

*Je blbec a neposlouchá
zatracený čas.
Tak co dělat, co nestihnem,
načnem za rok zas!*

jh

Tak a teď si smlsnu na tobě, Pe-po Hejrale, můj švagře. Divadlo ti bylo dané do vínku. Znamenalo pro tebe nedílnou součást života, který se ale trochu otočil jiným směrem. Tebe divadlo přestalo vídat a pro tvé děti bylo neznámou veličinou. Já ale vím, že všechno zlé je pro něco dobré, a tak když rodinný vichr proletěl domácností, najednou tě bylo potřeba v divadle nejen v technice, ale postupně všude. Prokázala se tvoje schopnost v organizačních věcech. Počítačová technika pronikla i do divadla, redakce Větrníku zcela změnila svou práci a jejím výsledkem je kvalitnější a kvalitnější přehlídkový zpravodaj i všechny ostatní tiskoviny. Objevily se role jakoby šité tobě na míru. I všechny tři děti si záhy našly svá místa v divadelním klání a navazují na tradici rodinných předků. Naše drobné rozmišky nám postupem času mizí a jsou spíše jen ze setrvačnosti. A jen my oba víme, jak blízko dneska k sobě máme a co pro mě nejen o přehlídce znamená.

Několik posledních let se tu pohybuje impozantní postava Káti Fioxové, která svými trefnými poznámkami dokáže rozpovídat “zakřiknuté” žáky KPR, předat své znalosti při výuce a ještě se pobavit s kamarády ze všech koutů republiky. I její herecké schopnosti nejed-

nou potěšily při večerech Vobskočáku. Škoda, že je výuka stále náročnější na její čas a ten jí už nezůstává na pokec nejen s Vysockými, protože její charakteristický smích je tolik nakažlivý.

Na počátku všeho bylo zalíbení v jedné mladé přitažlivé dívčině a velická touha ji mít. Tak přišel do divadla Vláďa Vodsedálek. Nejprve byl hercem, pak se přišlo na to, že je dobré využít jeho schopností pro zajišťování pobytu souborů a stal se členem přípravného výboru, kde je dnes zástupcem městského úřadu. Nejednou nás zaskočí jeho vtípky a poznámky, které vyvolají bouřlivý smích a hustá atmosféra je rázem tatam. Mezitím stihl, co si předsevzal v rodinném životě a my se všichni těšíme, že se k divadlu postupně za ním vrátí jeho žena a pak ...

Na krátké návštěvy přijížděla za Ivem Mičkalem jeho příjemná přítelkyně Jana, netuším, že se jednou stane součástí hodinového strojeku přehlídky. Důležitou a spolehlivou a rychlou se smyslem být v pravou chvíli na pravém místě. Pak se vše ihned objeví ve zpravodaji, všichni vědí všechno. A tak to má být.

I mladí mají svá jubilea, která starší generaci připadají směšná, tak jen ve zkratce připomenou, že kulatiny v letošním roce slaví i Pavlína Morávková, kdysi uvaděč-

V sukni vypadá jako pitomá nána

„Gogol trpěl hypertrofií všeho, co si jen lze představit. Nikdy nepsal o věcech obyčejných a přizemních, vždy užíval silný koncentrát toho nej,“ řekl na úvod rozborového semináře divadelní režisér František Laurin. Gogol si prý připadal celý život nemocný, věřil, že další den zemře. V druhé půli svého života si myslel, že má dáno vykonat nějaké vyšší poslání, a před smrtí se z něj stal visionář, který odmítá jíst, ztrácí rozum a pálí druhý díl Mrtvých duší.

„Takový byl autor, jehož hru jste se rozhodli inscenovat. Ve vašem představení byla jedna scéna

v závěru hry, v níž jste až překvapivě herecky i režisérsky vystihli jeho podstatu – jde o zoufale rozpačitý dialog Podkolatova a jeho potencionální nevěsty, kdy se oba trápí, jak svou situaci vyřešit. A tehdy

se obecenstvo začalo ohromně bavit,“ pochválil režisér Radnické a poukázal i na slabší místa, která tak přesně neodpovídala. V globálu však prohlásil, že moc rád představení viděl a ve svém hodnocení se pouze snažil naznačit určité otázky a možnosti, jak vést inscenaci dál.

Režisér Jiří Hraše si pochvaloval, že se zase jednou objevilo na scéně trochu staroruských či ukrajinských prvků v kontrastu k modernímu překladu. „Herectví se v některých okamžicích trochu rozcházel s předlohou. V případě Tekly paní Stupkové, s níž nás pojí už dlouholeté vřelé vztahy, jsem měl pocit, že se z ruské či ukrajinské dohazovačky stala dohazovačka francouzská. Musím podot-

knout, že malou intenzitu hlasu považuji vůči nám, hluchým starcům, za nehumánní,“ podotkl J. Hraše.

Dušan Zakopal si postěžoval, jak najednou špatné místo v porotě má. „Špatně se mi tu sedí, protože

už není studené topení a zatopil mi předseda poroty svým sdělením, že si teplo objednal,“ konstatoval porotce. Vyjádřil pochopení, že se radnický režisér Jaroslav Vyčichlo uchýlil ke škrtům, avšak se dvěma

se nemohl smířit: „První je situace, kdy Agáta vhodí čtyři lístky do tašky, pak čtyři najednou vytáhne a je velmi nešťastná, že se musí rozhodnout jen pro jeden. Druhý škrť se týká v závěru hry problematiky s kloboukem. Kočkarov sebere Podkolatovovi klobouk, aby mu nemohl kvůli společenským konvencím utéct z domu (muž by se v té době znemožnil jít na veřejnosti bez klobouku).“

Scénograf Petr Kolínský byl spokojen se scénou, ale měl výhrady ke kostýmům. „Lehce mě zklamaly. Základní rys člověka se klene přes velkou nadsázku, ale ta musí vycházet z nějakého reálného základu. Například u Onučkina jsem podle kostýmu nepoznal, že je bývalý voják - snad by zde mohla fungovat přešitá uniforma,“ vysvětloval své pocity P.Kolínský. Nao-pak velmi dobře byla podle něj kostýmně „udělaná“ Agáta. „V té řasnaté sukni vypadala opravdu jako pitomá nána, což je správně. Ale ve svatební róbě, která je jak vystřižená ze žurnálu, se tenhle dojem už ztrácí, protože jí to sluší. A tam má ta pitomá nána vypadat ještě pitomnější,“ dodal scénograf a konstatoval, že i přes tyto výhrady je dámská část kostýmů vytvořena lépe, než pánská. „Chápu, že jste si empírové fraky nejspíš někde vypůjčili v divadelním fundusu, ale

půjčili jste si ty kostýmy jen od pasu nahoru. Chybí k nim empírové kalhoty, které byly vytaženy až téměř pod prsa, čímž by ještě komičtěji některé figury vynikly,“ konstatoval výtvarník a naznačil možné řešení v použití pasových vest.

Rozborový seminář pak způsobem sobě vlastním uzavřel předseda poroty Jan Císař: „Protože jsem viděl radnickou Ženitbu už podruhé, mohl jsem se soustředit na speciality. Zdá se mi, že zde chybí nějaká pevná tečka. Například – inscenace začíná tak spokojeně - chlap vstává z postele a užívá si osamělého, soukromého rána starého mládence, kterého nikdo neomezuje. Pak se rozhlédne po svém pokoji a napadne ho, že by vzhledem k tomu neskutečnému binci neškodilo mít nějakou manželku, která by se o něj postarala, ale... Druhá taková situace se opakuje ve scéně, kdy Podkolatov hovoří s Agátou a na stole je mísa koláčků. On má na ně nepředstavitelnou chuť, ale nevezme si, má však roztržštěnou pozornost – a opět tady chybí ta tečka,“ vysvětloval profesor Císař a dodal, že kdyby se všechny ty drobnosti propojily, pak vznikne z Ženitby Radnických divadlo o lidech. „Jste však na dobré cestě k moderní inscenaci,“ rozloučil se se souborem z Radnic divadelní kritik profesor Jan Císař. (jn)

řádu přehlídky-Vysokogram. Pravda je, že jeho smíchograf a potleskograf je veselejší a jeho roztočilá nepraktičnost občas přivádí jeho okolí do stavu mírné nepřítelosti. Ale rádi vzpomínáme i na jeho herecká vystoupení.

František Laurin je pro mladší generaci nově přichozí porotce z řad profesionálů, ale my letitější dodnes máme v paměti jeho přesně formulované výroky, které s elegancí sobě vlastní přenášel na hrající soubory. A ta krásná posezení při skleničce, kdy ženská část souboru hltala černovlasého usměvavého elegána s poutavým hlasem. To se to vytýkaly chyby, když to byl (a je dodnes) prostě chlap k „sežráním“.

Blanka Svobodová vklouzla do divadelního spolku nenápadně a přes práci. Přivedl ji náš nezapomenutelný kamarád Mirek. Nejvíce pomohla po revoluci s vymýšlením nových typů čestných uznání a poděkování. Uznejte přece, že už jsme nechtěli žádné srpy a kladiva a hvězdy! Na jejich místo nastoupilo ztvárnění Krakonoše. Důležitá pro nás tehdy byla naprostá samostatnost v zajišťování této papírové stránky přehlídky. To, že vám uvařila v kuchyňce i párek a kafe, je už věcí zdejšího spolku.

No, a teď mi sem vklouzl Honzík Vaverka, Vejvrs, současný sta-

rosta divadelního spolku Krakonoš. Pro mě byl, a asi navždy bude, o něco starší kluk se smyslem pro humor, schopný kdejaké rošťárny. Vždy ochotný udělat, co je třeba, a nekoukat při tom na čas a vlastní pohodlí, rozdávající tolik radosti se svou harmonikou, ale v duchu stále přemítající, jak to s tím baračístětem bude jednou dál. Bude a dobře, věř mi Honzíku, protože máme za sebou novou generaci, která nenechá padnout to, co stálo tolik neuvěřitelného úsilí generace vysokých divadelníků!

Z porevolučního klání se vynořila na vysoké politické scéně postava Karla Bárty. Měli jsme, my ochotníci, štěstí, že s námi a loutkami cestoval do Francie, kde se chytil prvním drápkem v divadle. Pak už tam postupně uvízla ruka a celý Bárta. Nejvíce mu sedí organizace přehlídkového klání, postupně se do ní začlenila celá rodina a Karel si ke svému jubileu nadělil první divadelní roli – pana Foga. Je spolehlivý, ochotný pomáhat se vším i s jednáním o nepříjemných finančních věcech. S chutí sobě vlastní se rád zamíchá do nepravostí, z nichž většinou vyklouzne nevinně, protože málokdo předpokládá, že tak důstojný a nasupený chlap by se k něčemu podobnému propůjčil. Propůjčil a rád, leckdo by mohl vyprávět.

Patronem dnešního Větrníku je...

Svatka Hejralová

Jubilující přehlídka s jubilanty.

V letošním roce chodí mezi námi mnoho jubilantů. Chtěla bych je postupně přiblížit všechny (vlastně pouze ty, kteří po léta pracují v přípravném výboru, porotě apod.)

Některé tváře jsou známé, některé méně. Nebudu uvádět číslíčky ani pořadí, jak mi padnou na mysl, tak je představím.

Vlastík Ondráček stál a stojí po mém boku celých pátáct let, ale setkávali jsme se s ním už daleko dříve. Jemu náleží iniciativa zpočátku jen příznivců a přátel vysoké přehlídky, dodnes jsem oporou při jednáních a oficiálních. Dokud on tu bude, já se nebudu obávat ničeho. Díky Vlastíku, jsi mou záštitou a oporou jak amatérskému divadlu v Karlových Varech, tak na dalších přehlídkách a dalších jednáních předsednictva SČDO.

Pavel Hora, na přehlídkách se objevil v úloze porotce, ale zdejší divadelní prostředí mu natolik přirostlo k srdci, že přeskočil na režijní, scénografickou a výstavnickou činnost se zdejším spolkem Krakonoš. Prožil s ním spoustu brigád v Národním divadle, na zájezdech

a při všech možných, někdy i nemožných akcích.

Dušan Zakopal vyrývá svou brázdou o přehlídce v roli porotce, školníka a lektora školy režisérů SČDO. Svým puntičkářstvím a smyslem pro přesně fungující řád čehokoliv, nejen jízdnic řádů, nám přinesl nový název jízdnic

Crystalex – sponzor SČDO

Svaz českých divadelních ochotníků děkuje Crystalexu, a.s. závodu Karolinka a osobně jeho řediteli ing. Jánů Cardovi za sponzorský dar, kterým jsou výrobky jeho sklárny. Svaz je použil jako svazové ceny pro vítěze Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou. A protože výrobků bylo laskavostí společnosti poskytnuto více, stanou se ty další cenami pro vítěze dalších národních přehlídek, které svaz pořádá. Ještě jednou touto cestou děkujeme Crystalexu a.s. závod Karolinka.

PhDr. Jaroslav Vyčichlo, předseda SČDO.

Císařská rozcvička

Pochvalu od manželky si včera ráno vysloužil předseda poroty, Jan Císař. Před rozborovým seminářem vysílá každý den místní KRakonošův TELeKinetoskop vlastní aktuální kaleidoskop. V rámci jeho programu běží i ranní rozcvička. Profesor Císař ji chvíli pozoroval a pak se jal cvičit společně s předcvičujícími. Pravda, nešly mu trochu dřepy a ruce má poněkud krátké, neb nedosáhl podlahy, ale jeho aktivita byla kvitována životní partnerkou kladně. Ke stejné činnosti vyzval důstojný divadelní kritik a teoretik i ostatní členy poroty, ale marně. (jn)

Včera byla ke svačině zemlbába, nebo jak se jí zde říká housková stařena. Než si na ní však všichni ti, kdož v divadle pracují, mohli pochutnat, bylo z třeba naloupat spoustu jablek.

Nejprve si Slávka Hubáčiková družně pobesedovala s nestorem vysokého divadla Pepou Hejralem a pak se vrhla společně se Zdenou Fučíkovou do zpěvu na rozloučenou.

Magická trojka

Včera probíhalo dvojnásobné vítání, ač to druhé se neslo v duchu naprosto odlišné číslice. Nejprve byl přivítán soubor Doveda Sloupnice, který sehraje dnes dopoledne pohádku Štěpána Jelínka Král k sežrání. Druhým vítaným soutěžícím byl DS Vojan Desná. Při jeho vítání před divadlem Krakonoš připomněl Jaroslav Vondruška (SČDO), že se jejich pobytu ve Vysokém bude držet po celou dobu magická trojka. Jsou třetím souborem na letošní přehlídce, který nese jméno herce Eduarda Vojana. V pátek budou třetím představením toho dne, při vítání stojí na třetím schodě u vstupu do divadla a jsou třetím nováčkem přehlídky. Taková koncentrace trojek nemůže přece přinést představení složené z dialogů černých komedií nazvaných Černý pátek černočernou smůlu. (jn)

Milé děti.

(alegorická pohádka
o mraveništi)

Stálo, bylo, možná nebylo, ale spíš ano, jedno malé mraveniště. A i když bylo malé, žilo v něm hrozně moc velikých mravenečků. Spousta jich byla strakatých. Ale pár jich bylo jiných. Jedni byli červení, jedni bílí, jiní oranžoví a zcela malinko zelených. A všem se na té hromádce hrozně moc dobře dařilo. Ti strakatí, ti si chodili do mraveniště, kdy se jim zachtělo a opouštěli jej zrovna tak. Ti červení, to už bylo jiné. Ti se kale nevyspali, neustále se honili za všemi ostatními a o všechny se starali. Jen aby chod mraveniště nebyl ohrožen. Bílí, těch bylo jen malinko, ti pokaždé ty strakaté přivítali. Hlavičkami ťukali o sebe na znamení přátelství, až se to rozléhalo. Oranžových už bylo více. Mnohem více. A neustále se honili za potravou, aby ti ostatní měli co jíst a pít. A že všichni byli pijani jaksepatří. A jedlíci, to se ví, také. Vždyť to byli pilní mravenečci. Všeci, do jednoho. Mezi těmi oranžovými panovala nádherná symbióza, kterou by mohl kterýkoliv jiný tvor na Zemi závidět. Ale kam se hrabali na ty zelené. Těch bylo opět jen malinko. Ale přeci jen víc, než bílých. A dělili se ještě na menší skupinky. Jed-

ni si jenom pobrukovali. Měli totiž své malinké plíce přeci jen o trochu větší, než ostatní. Další byli ze zpravodajského. Celé dny jen běhali po mraveništi, slídili, kde se dalo, jen aby zjistili novinky, a ty poté šířili dál, do povědomí všech ostatních. A nakonec tu byla malinká, jen sedmičlenná skupinka zelených mravenečků, z nichž jeden byl trochu víc zelený, ale to patří do jiné pohádky. A tihle byli opravdu něco zajímavého. Kdykoli se něco přihodilo, okamžitě byli na místě a již dávali vše do pořádku. Ale protože se v tomto mraveništi nacházeli pouze šikovní mravenečci, moc toho na práci nebylo. A tak se jednoho dne, jednoho zimního večera, jedné sychravé noci, slezli na malinké teplé hromádce, aby dali hlavy dohromady. A přišli s něčím krásným, co do té doby nikdo nezažil. Vymysleli KRTKA.

A nebyl to KRTEK jen tak obyčejný. Byla to slovní hříčka zvaná slovní zkratka. Byl to KRakonošův TEleKinetoskop. A ten sloužil všem ostatním mravenečkům k pozvednutí nálady a rychlejšímu sdělování zpráv a zpráviček. A tak se na tomto mraveništi žilo ještě o něco lépe, než doposud. Ale nechme již toto klidné mraveništěátko, které si žije svým nádherným životem, o samotě, ať se dál rozvíjí a žije a žije a ...

OTEVŘENÝ DOPIS

Studentům divadelní fakulty

Vážení studenti!

*Moc jsem se rozmyšlel, zda tento dopis napsat. Nakonec jsem dospěl k tomu, že národ studentský je třeba zachovat. Píše Vám jeden nevýznamný amatérský režisér venkovského divadelního spolku, který byl ve svém počinání tak odvážný, že si vybral k nastudování komedii Claude Magniera OSKAR. Žánr, který není v Čechách příliš frekventovaný. Ovšem jinak je tomu v kolébce Oskara – ve Francii. Nic netušíc, že tím zajistím pětiměsíční bádání naší největší profesionální divadelní kapacity a Vám pravděpodobně ještě delší, pustil jsem se do práce. Výsledek byl úspěšný, a tak jsem se dostal vysoko – až do Vysokého. Zde, v těchto výšinách, kde jsou nejlepší podmínky k bádání, pan profesor jednoho rána prohlédl a pravil: „Už to mám, je to **komedie zápletková**.“ Tentýž den dopoledne větu dokončil: „Studenti, těšte se.“*

Proto Vám sděluji toto tajemství a jen prosím: „Neprozradte mě!“

Váš

NAR JaVon